

Grecisten Hugh Lloyd-Jones död

av Lars Rydbeck

Hugh Lloyd-Jones dog den 5 oktober vid 87 års ålder. Gifte sig 1953 med Frances Hedley, som studerade klassiska språk vid Newnham College i Cambridge. De fick två söner och en dotter. Äktenskapet upplöstes 1981. 1982 gifte sig Lloyd-Jones med Mary R Lefkowitz, professor emerita i klassiska språk vid Wellesley College i Massachusetts. Sina sista år bodde Lloyd-Jones i Wellesley.

Hugh Lloyd-Jones är död, 87 år gammal. Mellan 1960 och 1989 var Sir Hugh Regius Professor of Greek (Kunglig Professor i grekiska) i Oxford och under denna tid onekligen en av världens mest färgstarka grecister.

Han var traditionalist och krävde av sina elever att de själva skulle kunna åstadkomma både grekisk prosa och poesi. Det sistnämnda var nålsögat som många av hans grekiska "kameler" aldrig tog sig igenom.

Kravet på att kunna skriva grekisk vers blev också upphovet till den uppslitande kontroversen mellan Lloyd-Jones och antikhistorikern Moses Finley i Cambridge. Finley var den store kännaren av antikens ekonomi och menade att Lloyd-Jones krav på grekiskt versskrivande var antikverat och hindrade blivande klassiker från att syssla med mer väsentliga ting i antikstudiet. På längre sikt fick Finley rätt – också i England.

Nazisterna tvingade sina bästa antikforskare som var judar att gå i exil. Lloyd-Jones satt tillsammans med romanförfattaren Iris Murdoch vid Eduard Fränkels fötter i Oxford och var med när dennes väldiga Agamemnon-kommentar växte fram.

Det grekiska dramats fascination följde Lloyd-Jones livet igenom. Det manifesterades i hans bok om Zeus rättvisa ("The Justice of Zeus", 1971) och i hans översättningar. Han översatte Aischylos s k Orestis och som emeritus alla Sofokles sju tragedier + de omfattande fragmenten i en behändig Loeb-upplaga om tre band. I flera år har jag med vänner läst Sofokles i denna edition, bl a Kung Oidipus och Oidipus på Kolonos, och vi har beundrat Lloyd-Jones förmåga att i enkel och smidig prosa följa det grekiska originalets vindlingar. Just dessa översättningar är faktiskt den bästa kommentar man kan tänka sig vid Sofokles-läsningen.

Liksom Nietzsche kärlekshatade Lloyd-Jones kristendomen – och dessutom kommunismen. Detta hindrade honom inte från att skriva en mycket initierad artikel om Marx. Han blev bekant för den stora publiken genom sina tidskriftsartiklar i blandade antika ämnen, där varken Goethe, Wilhelm von Humboldt eller Nietzsche saknades. De finns samlade i två böcker, "Greek in a Cold Climate" (Grekiska i ett kallt klimat) och "Blood for the Ghosts" (Blod för andarna). Titeln på den senare boken syftar på att den som likt Odysseus uppsöker Hades måste erbjuda de döda där sitt eget blod för att få dem att tala.

Så bör man föreställa sig Lloyd-Jones umgänge med de grekiska poeterna. Han erbjöd dem sitt eget hjärteblod, och de talade.